

**Chambre
des Représentants**

18 JUIN 1946.

PROPOSITION DE LOI

sur le statut des établissements hospitaliers.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

A l'issue des événements de guerre, le problème de la santé de notre population est plus que jamais à l'ordre du jour.

La technique hospitalière joue un rôle croissant dans le traitement des affections médicales et chirurgicales et des traumatismes.

Toutefois la population est difficilement éclairée sur la valeur réelle des établissements hospitaliers auxquels elle se confie de plus en plus nombreuse.

Les pouvoirs publics, gardiens de l'intérêt général, manquent eux-mêmes d'éléments pour juger du standing et du rendement des institutions hospitalières.

D'autre part, l'arrêté du Régent en date du 21 mars 1945 prévoit, en son article 56, l'agrération des institutions hospitalières, accessibles aux assurés sociaux.

Enfin il paraît opportun de stimuler les établissements responsables à s'assurer d'un équipement et d'une organisation qui répondent adéquatement aux besoins de leur clientèle, et aux derniers progrès scientifiques et techniques.

C'est pourquoi nous vous soumettons une proposition de loi réglementant l'agrération des établissements hospitaliers.

L'article 1 prévoit l'institution du titre « d'établissement hospitalier agréé ».

Le terme « établissement hospitalier » est pris ici dans

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

18 JUNI 1946.

WETSVOORSTEL

inzake het Statuut der Ziekenhuizen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Na de oorlogsgebeurtenissen, is het vraagstuk van de volksgezondheid meer dan ooit op den voorgrond getreden.

Bij de genees- en heilkundige behandeling van ziekten en traumatismen speelt de ziekenhuistechniek meer en meer een gewichtige rol.

Het is echter moeilijk voor de bevolking zich een gedachte te vormen over de werkelijke waarde van de ziekenhuizen, waartoe ze in steeds groter aantal haar toevlucht neemt.

De overheidslichamen die te waken hebben over het algemeen welzijn, beschikken zelf niet over de noodige gegevens om zich een oordeel te vormen over de standing en het rendement van de ziekenhuizen.

Aan den anderen kant, voorziet het Besluit van den Regent, van 21 Maart 1945, sub artikel 56, de aanneming van ziekenhuizen, toegankelijk voor de sociaal verzekerkenden.

Ten slotte, komt het ons gelegen voor de verantwoordelijke inrichtingen aan te moedigen om zich dusdanig uit te rusten en te organiseren, dat zij behoorlijk kunnen voldoen aan de noodwendigheden van hun cliënteel en aan den jongsten technischen en wetenschappelijken vooruitgang.

Met het oog hierop leggen wij U een wetsvoorstel voor tot reglementering van de aanneming van ziekenhuizen.

Artikel 1 voorziet de instelling van den titel « aangenoem ziekenhuis ».

De term « ziekenhuis » wordt hier genomen in een enge-

un sens plus étroit qu'il ne l'est d'ordinaire dans la pratique administrative; il exclut notamment les orphelinats et les hospices.

L'article 2 prévoit un ensemble de conditions en vue de l'agrération, et définit cette fois d'une façon positive les établissements qui tomberont sous le champ d'application de la loi.

Le terme « exclusivement » tel qu'il est repris au 1e, peut amener certaines difficultés, dans le cas d'institutions englobant un établissement hospitalier au sens de la présente loi, et d'autres sections telles que par exemple un hospice.

Dans pareils cas, l'exigence de la loi sera satisfaite, si la section hospitalière de l'établissement est nettement séparée des autres sections, au point de vue des locaux, de l'équipement et de l'affectation du personnel.

L'arrêté royal d'application devrait laisser à ces établissements mixtes un délai de quelques années pour effectuer cette séparation, le titre d'établissement agréé leur étant accordé jusqu'à l'expiration de ce délai.

Les autres conditions ne réclament pas d'explications particulières. On notera cependant que le terme « infirmière diplômée » au 3e, doit s'entendre d'une façon large, et que les dispositions transitoires prises par arrêté royal doivent être conçues avec souplesse.

Le dernier alinéa de l'article 2 prescrit la consultation des représentants des institutions intéressées, préalablement à la spécification des conditions techniques de l'agrération.

C'est que ces conditions ne sauraient être déterminées a priori, en se référant uniquement à un idéal de perfection scientifique, ou à un type standard de grand hôpital.

Elles doivent tenir compte de situations qui ne sont pas les mêmes partout d'un bout à l'autre du pays, comme de l'importance et des possibilités inégales des établissements que régira la présente loi.

Associer les institutions intéressées à l'élaboration des disciplines qu'elles auront à observer, ce n'est pas seulement être assuré que ce travail s'inspirera d'une connaissance directe et concrète des situations à régler, c'est aussi mettre en pratique la conception démocratique du gouvernement de soi-même par les communautés intéressées.

Ce système, conjugué avec l'intervention, non moins nécessaire, d'une autorité extérieure est celui qui garantit le mieux l'acceptation d'une discipline par ceux qui s'y trouvent soumis.

La demande d'agrération (art. 3) introduite par l'établissement sera instruite suivant une procédure déterminée par l'article 4, et à laquelle seront à nouveau associés les délégués des organismes intéressés.

Parmi les fonctionnaires nommés par le Ministre doivent normalement figurer un représentant du Fonds Natio-

ren zin dan gewoonlijk in de administratieve praktijk en sluit onder meer weezenshuizen en tehuizen voor ouden van dagen uit.

Artikel 2 voorziet een geheel van voorwaarden tot aanname en bepaalt ditmaal op positieve wijze de inrichtingen die onder toepassing zullen vallen van de huidige wet.

De term « uitsluitend » zoals hij voorkomt sub 1^e kan zekere moeilijkheden met zich brengen voor instellingen die buiten een ziekenhuis, zoals voorzien in de huidige wet, nog andere secties bevatten zoals onder meer tehuizen voor ouden van dagen.

In dergelijk geval, wordt aan de eischen van de wet voldaan zoo het ziekenhuis bepaald van de andere secties gescheiden is, wat betreft lokalen, uitrusting en personeel.

Het Koninklijk Besluit zou aan deze gemengde instellingen een termijn van enkele jaren moeten verleenen om deze scheiding te voltrekken; de titel « aangenomen ziekenhuis » zou hun toegekend blijven tot het verstrijken van dezen termijn.

De andere voorwaarden vergen geen bijzondere toelichting. Men gelieve nochtans op te merken dat de term « gediplomeerde verpleegster » sub 3^e, ruim moet opgevat worden en dat de bij Koninklijk Besluit te voorziene overgangsbepalingen soepel moeten zijn.

De laatste alinea van artikel 2 voorziet, dat voor de opsomming van de technische voorwaarden tot aannemig, het advies zal gevraagd worden van de vertegenwoordigers der betrokken inrichtingen.

Het gaat niet op deze voorwaarden a priori vast te leggen, door zich uitsluitend te richten naar een ideaal van technische volmaaktheid of naar een standaardtype van groot ziekenhuis.

Er dient rekening gehouden met toestanden, die niet overal dezelfde zijn in de verschillende delen van het land, evenals met het belang en de ongelijke mogelijkheden van de inrichtingen waarop de huidige wet betrekking heeft.

De belanghebbende inrichtingen te betrekken bij de uitwerking der voorwaarden welke zij zullen na te leven hebben, biedt niet alleen de zekerheid dat het werk zal uitgevoerd worden met rechtstreeksche en concrete kennis van de te regelen toestanden, het betekent tevens het in praktijk-brengen van de democratische opvatting van het eigen beheer door de betrokken gemeenschappen.

Dit stelsel, gepaard met een niet minder noodzakelijke tusschenkomst van een buitenstaand gezag, is de beste waarborg voor de aanvaarding van een tucht, door diegene die er aan onderworpen zijn.

De door een inrichting ingediende vraag tot aanneming (art.3) zal behandeld worden volgens een rechtspleging bepaald door artikel 4 en waarbij eveneens de afgevarenden van de belanghebbende organismen zullen betrokken worden.

Onder de door de Minister te benoemen ambtenaren moeten normaal voorkomen, een vertegenwoordiger van

nal de l'Assurance-Maladie-Invalidité et un fonctionnaire des services d'Inspection de l'Assurance Publique.

La disposition transitoire de l'article 8 prévoit que les établissements qui auront introduit leur demande d'une façon régulière seront considérés comme provisoirement agréés s'il n'a pas été statué dans le délai prévu de 90 jours.

Il était indispensable de prévoir cette disposition pour éviter que les établissements ne souffrent de la lenteur administrative, particulièrement dans la période du début où le nombre de demandes d'agrément sera considérable.

Nous espérons que l'accueil réservé à la présente proposition répondra à l'esprit qui la dicte.

het Nationaal Fonds van de Verzekering, Ziekte en Invaliditeit en een ambtenaar van de Diensten voor Inspectie van de Openbare Onderstand.

De overgangsbepaling van artikel 8 voorziet, dat de inrichtingen, die op regelmatige wijze hun vraag hebben ingediend, zullen beschouwd worden als voorlopig aangenomen, zoo geen beslissing werd genomen binnen den voorziene termijn van 90 dagen.

Het leek ons onontbeerlijk deze bepaling te voorzien wil men voorkomen, dat de inrichtingen zouden te lijden hebben door de administratieve traagheid, vooral in de beginperiode waarin het aantal vragen tot aanname zeer aanzienlijk zal zijn.

Wij hopen, dat het onthaal voorbehouden aan dit voorstel, zal beantwoorden aan den geest die het heeft ingegeven.

Arthur GILSON.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

La présente loi institue le titre d'« Etablissement Hospitalier Agréé ».

ART. 2.

Tout établissement, qui assure des examens et traitements médicaux et/ou chirurgicaux avec hospitalisation, peut obtenir le titre d'établissement hospitalier agréé s'il satisfait aux conditions suivantes :

1° être affecté exclusivement aux examens et traitements médicaux et/ou chirurgicaux;

2° offrir aux malades et au personnel des conditions satisfaisantes de sécurité, d'hygiène et de confort;

3° disposer de médecins attachés ou non à l'établissement et d'infirmières diplômées en nombre suffisant selon la nature de l'établissement et en proportion du nombre de malades hospitalisés.

4° confier aux médecins la direction effective des soins, et suivre leur avis en ce qui concerne le régime alimentaire, les soins et le confort;

5° posséder un outillage suffisant pour les examens et le traitement.

Les conditions d'application du présent article seront déterminées par arrêté royal, le Conseil Supérieur d'hygiène et les délégués des organismes les plus représentatifs du corps médical et des établissements hospitaliers ayant été entendus.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Bij onderhavige wet wordt de titel van « Aangenomen Ziekenhuis » ingesteld.

ART. 2.

Elke inrichting, die voor geneeskundig en/of heelkundig onderzoek en dito behandeling instaat, kan den titel van aangenomen ziekenhuis bekomen, indien ze aan de volgende voorwaarden voldoet :

1° uitsluitend bestemd zijn voor geneeskundig en/of heelkundig onderzoek en dito behandeling;

2° aan zieken en personeel voldoende voorwaarden van veiligheid, hygiëne en comfort bieden;

3° beschikken over al dan niet aan de inrichting verbonden dokters en gediplomeerde ziekenverpleegsters en dat in voldoende aantal naar gelang van den aard der inrichting en in verhouding tot het aantal opgenomen zieken;

4° aan de dokters de daadwerkelijke leiding voor de verpleging toevertrouwen en hun aanwijzingen volgen in verband met het voedselregime, de verpleging en het comfort;

5° een voldoende bedrijfsuitrusting bezitten voor onderzoek en behandeling.

De toepassingsvoorwaarden van dit artikel worden bij Koninklijk Besluit bepaald en zulks, nadat de Hooge Raad voor Hygiëne, de afgevaardigden der meest gezaghebbende organismen van het geneesheerenkorps en der ziekenhuizen gehoord werden.

ART. 3.

Pour obtenir leur agréation, les établissements susvisés doivent introduire une demande auprès du Ministre de la Santé Publique.

ART. 4.

Les demandes d'agrération sont instruites par une commission nommée par le Ministre et comprenant trois fonctionnaires — trois médecins nommés sur listes doubles présentées par les groupements les plus représentatifs des établissements hospitaliers d'initiative privée, — un médecin nommé sur liste double présentée par les groupements professionnels les plus représentatifs du corps médical.

Cette Commission élit son président, lequel aura voix prépondérante en cas de parité des voix.

Avant de conclure au rejet d'une demande d'agrération, la Commission doit notifier à tout établissement intéressé le motif de son opposition et entendre un représentant de l'établissement.

La Commission dresse rapport et communique ses conclusions au Ministre.

ART. 5.

La décision du Ministre est notifiée aux intéressés dans les nonante jours qui suivent la demande d'agrération.

ART. 6.

Les établissements agréés sont soumis au contrôle des médecins fonctionnaires du Ministère de la Santé Publique qui s'assurent de l'observance des conditions d'agrération. En cas de retrait d'agrération, la même procédure sera suivie que celle prévue à l'article 4.

ART. 7.

Les conditions d'application des dispositions de la présente loi seront déterminées par arrêté royal.

ART. 8.

Mesure transitoire : les établissements qui auront introduit leur demande conformément à l'article 3 et pour lesquels il n'aura pas été statué dans le délai prévu à l'article 5 seront considérés comme provisoirement agréés, jusqu'à la décision du ministre.

ART. 3.

Om te worden aangenomen, moeten de hierboven bedoelde inrichtingen een aanvraag indienen bij den Minister van Volksgezondheid.

ART. 4.

De aanvragen tot aanneming worden onderzocht door een commissie, benoemd door den Minister en bestaande uit drie ambtenaren — drie geneesheeren, op dubbele lijst vermeld, die door de meest gezaghebbende groepenringen van op privaat initiatief opgerichte ziekenhuizen voorgelegd wordt — een geneesheer, op dubbele lijst vermeld, die de meest gezaghebbende beroepsvereenigingen van het geneesheerenkorps voorleggen.

Deze commissie kiest haar voorzitter, die stemgerechtigd is, bij staking van stemmen.

Vooraleer te besluiten tot verwijzing van een aanvraag tot aanneming, moet de commissie elke betrokken inrichting de reden van haar verzet beteeken en een vertegenwoordiger van de inrichting horen.

De commissie maakt een verslag op en brengt haar besluiten ter kennis van den Minister.

ART. 5.

De beslissing van den Minister wordt aan de belanghebbenden betekend binnen negentig dagen volgend op de aanvraag tot aanneming.

ART. 6.

De aangenomen inrichtingen staan onder controle van de geneesheeren-ambtenaren van het Ministerie van Volksgezondheid die zich zekerheid verschaffen omtrent het naleven van de aannemingsvoorwaarden. In geval van intrekking van de aanneming, wordt dezelfde rechtspleging gevolgd als die voorzien bij artikel 4.

ART. 7.

De toepassingsvoorwaarden van de bepalingen van deze wet worden bij Koninklijk Besluit bepaald.

ART. 8.

Overgangsmaatregel : de inrichtingen die hun aanvraag hebben ingediend overeenkomstig artikel 3 en waaromtrent geen beslissing genomen wordt binnen den bij artikel 5 voorzien termijn, worden beschouwd als voorlopig aangenomen tot de Minister uitspraak doet.

Arthur GILSON,
Paul CLERCKX,
Hilaire WILLOT,
Albert PARISIS,
Albert DEXTERS.